

Eerbetoon voor huisarts Dirk Bakker

Op 23 juli 1916 overleed dokter Dirk Bakker en hij werd begraven bij zijn vrouw op de begraafplaats achter de Dorpskerk. Daar rust hij nu al meer dan honderd jaar en het is niet verwonderlijk dat het lage, sierlijke smeedijzeren hek rond zijn graf aan restauratie toe is.

De Vrienden van de Dorpskerk maken van deze restauratie hun project voor het jaar 2020 en hebben de firma smederij Van Riessen gevraagd hun vakmanschap daaraan te wijden, met behoud van zoveel mogelijk originele onderdelen. De restauratie van het grafhek zal ca. € 2.500 kosten.

De Vrienden zijn onder de indruk van dokter Bakker, die onvermoeibaar streed voor betere levensomstandigheden voor de arme bevolking van Bloemendaal en het uitbannen van cholera, typhus en tuberculose. In deze tijd van het coronavirus is het goed erbij stil te staan dat nog maar honderd jaar geleden besmettelijke ziekten nog niet onder controle waren. De pandemie van der Spaanse Griep heeft dokter Bakker net niet meegemaakt.

Dirk Bakker werd in 1847 geboren in het Noord-Hollandse Abbekerk en promoveerde in 1875 in Leiden, waarna hij zich in Bloemendaal vestigde. De vroegere gemeente archivaris mej. A.M.G. Nierhoff vertelt in haar standaardwerk Bloemendaal Lanen en Wegen, dat Dirk Bakker door zijn grote toewijding, hulpvaardigheid en mildheid een zeer gezien huisarts werd, die de achting en genegenheid genoot van al zijn dorpsgenoten. Zijn 25-jarig en 40-jarig ambtsjubileum werd door rijk en arm gevierd.

Samen met zijn Overveense collega W.J. Grippeling en enkele notabelen richtte Bakker al meteen in 1876 één van de eerste afdelingen op van de vereniging Het Witte Kruis, waaruit de wijkverpleging is voortgekomen. Bakker werd secretaris en later tot zijn dood de voorzitter.

Dokter Bakker woonde in de Voorbuurt aan de Bloemendaalseweg. Later is het huis afgebroken en werd een bankgebouw. Nu is daar de linkerkant van hotel Bleecker. De sloot met het haventje van Rouwens, een keerkom voor platte schuiten tegenover zijn huis, was hem een doorn in het oog vanwege de open riolen die erop uitkwamen. De sloot werd pas gedempt bij de aanleg van de Kinheimbuurt en niet geheel toevallig in 1924 als eerbetoon door de gemeenteraad de Dr. Dirk Bakkerlaan genoemd!